

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 czerwca 2016 r.

Poz. 3199

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.71.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 czerwca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 poz. 199 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr **XVII/224/2016** Rady Miasta Racibórz z dnia 27 kwietnia 2016 r. w **sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zlokalizowanych w jednostce strukturalnej Ostróg w Raciborzu,**

Uzasadnienie

W dniu 27 kwietnia 2016 r Rada Miasta Racibórz podjęła uchwałę Nr **XVII/224/2016 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zlokalizowanych w jednostce strukturalnej Ostróg w Raciborzu.** Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej *ustawą*) w dniu 6 maja 2016 r. Prezydent Miasta Racibórz przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa oraz dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W dniu 17 maja 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Radę Miasta Racibórz o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 24 maja 2016 r. Prezydent Miasta Racibórz złożył wyjaśnienia odnoszące się do wskazanych w zawiadomieniu nieprawidłowości, jednak część wyjaśnień, w opinii organu nadzoru, nie daje podstaw do uznania wszystkich ustaleń za zgodne z przepisami prawa.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności powyższej uchwały, tut. organ nadzoru stwierdził, iż została ona podjęta z naruszeniem prawa w zakresie przepisów: art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy, a także § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej *rozporządzeniem* oraz art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1232, ze zm.) i art. 95 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. z 2015, poz. 196, ze zm. - zwanej dalej: *PGiG*) poprzez brak zaznaczenia na rysunku planu wszystkich terenów występowania złóż kopalin.

Z zapisów § 11 pkt 4 uchwały wynika, że na terenie KZ1/1ZI wskazuje się granice występowania udokumentowanych złóż kruszyw. Z analizy informacji z Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego wynika, że w obszarze planu występuje złożo Racibórz I i II, które znajduje się także na innych terenach: KZ1/U3 (załącznik graficzny nr 1.9) oraz częściowo KZ1/4U (załącznik graficzny nr 1.10). Tymczasem na tych terenach granicy takiego złoża nie zaznaczono.

Stosownie do przepisu art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych. Zgodnie natomiast art. 125 ustawy *Prawo ochrony środowiska* złoża kopalin podlegają ochronie. Tym samym granice chronionych na mocy *Prawa ochrony środowiska* złóż kopalin winny być przedstawione na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na co wskazuje także przepis § 7 pkt 6 *rozporządzenia*. Na obowiązek ujawniania w dokumentach planistycznych złóż kopalin jednoznacznie wskazuje także art. 95 ustawy *PGiG*, zgodnie z którym udokumentowane złoża kopalin w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Przeprowadzając kontrolę przedłożonej uchwały organ nadzoru ustalił, że na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego *dla terenów zlokalizowanych w jednostce strukturalnej Ostróg w Raciborzu*, występują udokumentowane złoża kruszyw naturalnych Racibórz I i II, dla których zasoby geologiczne zostały zatwierdzone decyzją Prezesa Centralnego Urzędu Górniczego z dnia 27 sierpnia 1971 r. o znaku KZK/012/K/2450/71 (dodatek do dokumentacji geologicznej złoża). Złoża wymienionych kruszyw zostały ujęte w Bilansie Zasobów Złóż Kopalin w Polsce Państwowej Służby Geologicznej według stanu na 31 grudnia 2014 r. Tym samym na mocy wymienionych na wstępie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy w związku z art. 125 *Prawa ochrony środowiska*, a także art. 95 *PGiG*, organ gminy, sporządzając badaną uchwałę, winien był uwzględnić wszystkie występujące na obszarze objętym planem złoża kopalin, niezależnie od tego czy wskazał występowanie terenu górniczego. Unormowania prawne wynikające ze wskazanych przepisów nie narzucają bowiem obowiązku ujawniania i przedstawiania granic jedynie tych złóż kopalin, dla których działalność górnicza jest aktualnie prowadzona. Zobrazowanie granic złóż kopalin, a także ustalenie zasad zagospodarowania terenów, na których występują, ma bowiem na celu ochronę złóż, polegającą na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami. Tym samym w ocenie organu nadzoru, prawodawca miejscowy zobowiązany był do uwzględnienia na terenie KZ1/3U objętym planem miejscowym, zatwierdzonym badaną uchwałą Nr XVII/224/2016 (załącznik Nr 1.9), występowania zasobów naturalnych podlegających ochronie, w tym złóż kruszyw naturalnych Racibórz I i II, czego nie uczynił, naruszając tym samym zasady sporządzania planu miejscowego wynikające z art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy, a także przepisy art. 95 *PGiG*. W miejscu tym należy zauważyć także, że w art. 15 ust. 2 ustawy ustawodawca określił obligatoryjne elementy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nieuregulowanie zatem granic i sposobów zagospodarowania występujących złóż kopalin, jako terenów polegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, musi zatem skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego. Na konieczność taką wskazuje także art. 28 u.p.z.p., którego przepisy jednoznacznie mówią, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. W omawianej sprawie, **wskazane naruszenie zasad sporządzania planu, dały organowi nadzoru podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały Nr XVII/224/2016 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zlokalizowanych w jednostce strukturalnej Ostróg w Raciborzu w całości.**

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer - Kapala

Otrzymuje:

Rada Miasta Racibórz